

ORANJESTAD — Steelbandmuziek op Aruba wordt nieuw leven ingeblazen. Op deze foto overhandigt Franklin Oduber, van Shell Barlock, een aantal drums aan Lupita Gil, die namens UNOCA zitting heeft in het projectteam voor herleving van steelbands. Uit de drums worden steelpans gemaakt.

Project gaat steelband weer populair maken

ORANJESTAD — Pastoor Sydney Jacob, van de Anglicaanse kerk, is de coördinator van het project om steelband en steelbandmuziek weer populair te maken op Aruba. Tot de jaren '70 was 'muziek uit de drum' dé carnavalsmuziek op Aruba. Zij stierf daarna jammer genoeg uit.

Het project voor herleving van de steelband werd in vorige en deze maand uitgevoerd. Gedurende deze periode kregen belangstellenden uitleg over het maken en stemmen van een *steelpan*. Voorts werd een aantal steelpans gemaakt speciaal voor een kleine *steelorchestra*.

Dit steelorchestra wist reeds een aantal opvoeringen te geven in de kapel van Alto Vista, de kerk van Dakota, de Anglicaanse kerk, Cas di Cultura en voor scholen. Deze opvoeringen vielen meteen in de smaak van de aanwezigen en riepen oude, prettige, herinneringen op.

Coördinator Jacob is zeer erkentelijk voor de ontvangen samenwerking van Union di Organizacionnan Cultural di Aruba (UNOCA), de minister van Cultuur, de vertegenwoordiger van de Nederlandse regering, Coastal en Shell Barlock.

Steelband was tot begin jaren '70 nog het muziekmiddel tijdens de parades en andere carnavalsactiviteiten bij uitstek. Parades met zo'n 23 steelbands was een jaarlijks terugkerend evenement, totdat de Stichting Arubaanse Carnaval (SAC) daar een einde aan maakte. De SAC ging in die periode over tot het organiseren van het Rey di Tumba Festival, waarbij muziekbands die hun eigen zanger(s) op zijn tumba begeleidden, hiervoor een 'prijs' van driehonderd florin voor een 'nummertje' kregen zonder in feite deelnemers te zijn. Deelnemers zelf die niet onder de eerste drie eindigden, kregen uiteraard geen prijs.

De steelbands die zowel in de zes uur durende parade van San Nicolas als de zeven uur durende parade van Oranjestad te voet in de hete zon en met de steelband om de hals muziek maakten, ontvingen niet meer dan zestig florin per band per dag. Begrijpelijk dat door deze scheve verhouding de 'smaak' bij de steelbandspelers zowel uit de vingers als de voeten verdween.

Amigoe. - (25 februari 1997)